

противнитѣ вѣтрове, направилъ всичко възможно да въздржи Думнорикса отъ лошитѣ му намѣрения. Но щомъ войскитѣ на Цезаря, при благоприятенъ вѣтъръ, сѣднали найпослѣ на корабитѣ, Думнориксъ избѣгалъ съ всичката конница отъ своето племе. Цезарь испратилъ по голѣмата часть отъ конницата си да го настигне, като заповѣдалъ да го уловятъ живъ или мъртъвъ. Думнориксъ искалъ да се защищава, но въ произлѣзлото сблъскване билъ убитъ.

Цезарь оставилъ легата Лабиена съ 3 легиона и 2.000 души конница (всичко около 17.000 души) за обезпечение пристанището на Иций, за устройство на складове съ запаси, за пазение мира и тишината въ Галлия и за дѣйствиe спорѣдъ обстоятелствата. А когато всички останали слѣдъ това войски (5 легиона и 2.000 души конница, всичко около 22—27.000 души) били покачени на корабитѣ, флотата, на брой по вече отъ 800 кораба, при залазване на слънцето се снела отъ котва и на другата заранъ пристанала при сщото това мѣсто на брѣговетѣ на Британия, гдѣто Цезарь билъ излѣзълъ прѣдишната година. Десанта се продължавалъ безпрѣпятствено до пладнѣ и Цезарь едва отъ пленницитѣ узналъ, че британцитѣ, като видяли многобройната флота, уплашили се и избѣгали отъ брѣга на морето въ планината.

Този втори десантъ на Цезаря се отличавалъ отъ първия въ много по згодни отношения. При първия скоро се оказалъ недостатъкъ въ храна, тъй като по голѣмата часть отъ тяжеститѣ останали назадъ. При втория, напротивъ, войскитѣ можали извѣстно време да се хранятъ на собственни сръдства, до като Цезарь взелъ съобразни съ намѣренията си мѣрки за храненieto. Войскитѣ, и-майки при себѣ си тяжеститѣ, пол-

звали се съ по голѣми удобства, при тѣхъ се намирала конницата и тѣ били много по силни на брой. Всички тѣзи прѣимущества произлѣзли вслѣдствие на она часть въ прѣдишната година.

Цезарь прѣди всичко избралъ згодно мѣсто за лагеръ, оставилъ въ послѣдния, за охраната му и тѣзи на флотата, 10 кохорти и 300 души конница, подъ началството на К. Атрия, и около полунощъ трѣгналъ напредъ да търси неприятеля. Като се отдалечилъ отъ брѣга на 25 версти, той открилъ британцитѣ. Тѣ доближили съ конницата и военнитѣ си колесници до брѣга на една рѣка, съ цѣль да прѣпятствуватъ на Цезаря да прѣмине прѣзъ нея, и отъ височината, на която били застанали, взели да прѣпятствуватъ на прѣминуването на римлянитѣ и да дѣйствуватъ по тѣхъ отъ далечъ съ метателното си оржие, но били отблъснати отъ римската конница и отстѣпили въ находившата се задъ тѣхъ гора, гдѣто били направени засѣпки и укрѣпенъ лагеръ. 7-ия легионъ бързо издигналъ прѣдъ тѣхъ земленъ валъ, изъ-задъ който ги обсипалъ съ стрѣли и камъни, и слѣдъ това нахлулъ въ укрѣпленията и истикалъ британцитѣ изъ тѣхъ и изъ гората: Цезарь не оставилъ да ги прѣслѣдватъ, тъй като мѣстността не му била позната, приближавало вече да мръкне и останалото време до вечерята искалъ да употребѣи за устройство на укрѣпенъ лагеръ. На другия день, за да прѣслѣдва неприятеля по разни посоки, той раздѣлилъ пѣхотата и конницата на три части и ги испратилъ напредъ. Но наскоро слѣдъ това получилъ отъ К. Атрия извѣстие, че нѣкои кораби отъ флотата отъ силна буря прѣзъ прѣдишната нощъ били исхвърлени на брѣга и доста поврѣдени.